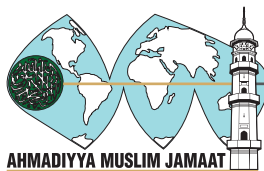

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

H U D B E

Hazreti Mirza Masroor Ahmad
ajadahulah-talah bi nasre hil aziz
V halifa Obećanog Mesije a.s.

28.5.2010. - 4.6.2010.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۞

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ ۞

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ-

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ ۞

“Sva hvala pripada Allahu, Gospodaru svih svjetova; mir i blagoslov neka su na Njegovog vjerovjesnika Muhammeda, s.a.v.s., i na cijelo njegovo potomstvo i ashabe.”

Hudba 28. maj 2010.

Fenomen šejtanskih sila i od Boga odabranih ljudi

Kratki sadržaj hudbe koju je 28. maj 2010. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je proučio ajete 72-75 iz sure Sad, čiji prijevod glasi:

“Kad je tvog Gospodar rekao melekima: Ja ću stvoriti čovjeka od zemlje, i kad ga Ja usavršim, i udahnem u njega nešto od Svog duha, padnite na sedždu radi njega (njemu).’Pa su meleki svi zajedno učinili sedždu. Osim Iblisa. On se oholio i bio je od nevjernika.”
(38:72-75)

Huzur je rekao da su se od početka vremena šejtan i čovjek borili jedan s drugim. U religijskom prikazu je Božija ljubav prema Ademu a.s. uzrokovala da šejtan objavi rat s njim sa mnogo okrutnosti. Ovo

neprijateljstvo se ponovilo u doba svakog Božijeg poslanika i zaista se još ponavlja. Allahovi poslanici upućuju putevima koji vode Allahu a šejtan je uvijek nastojao da pokvari ovaj proces, i nastavlja da tako čini. On prepada i zavodi ljude svakim načinom izgovora, pohlepe i terora. Časni Kur'an na mnogim mjestima navodi da je od stvaranja Adema šejtan počeo koristiti varke. Od sure Al-Fatiha do sure An-Nas, Allah je spomenuo šejtana da bi alarmirao vjernike protiv njegovih napada, i naredio je da se kroz molitvu zaštitimo od njega.

Naprijed spomenuti ajeti najavljuju stvaranje Allahovog miljenika i Njegovu naredbu melecima da se pokore čovjeku, te oholost šejtana u odbijanju da se pokori onome koji je, po njegovom mišljenju, bio stvoren od manje vrijedne materije. Kad je Allah stvorio čovjeka, On je u njega stavio mogućnost da se nadahne božanskim odlikama i tako postigne blizinu Allahu, te da ide dalje da stekne visoku tačku u ovoj blizini gdje će melec biti opunomoćeni da mu služe. Allah šalje Svoje poslanike koji stiču najveću blizinu Njemu i kao rezultat toga cijeli sistem meleka dolazi da im pomogne i daju im potporu. Za ovu svrhu Allahova posebna potpora stupa na djelovanje. Allah je stvorio čovjeka kao najuglednijeg i najsavršenijeg od sveg stvaranja i prinudio cijelo stvaranje njemu u službu. Kad čovjeku bude dato poslanstvo on postaje Adem svog doba; zamislite kakvu pomoć i potporu će on primiti u takvom primjeru.

U toku vremena Časnog Poslanika s.a.v.s. on i vjernici su bili okrutno proganjani i pagani Meke su uveli agresiju s ciljem da ukinu islam. U Bici na Bedru Allahovi melec su pomogli da se struja okrene u korist muslimana. Ima još nekoliko primjera iz vremena Časnog Poslanika s.a.v.s. koji pokazuju da je armija meleka uvijek bila s njim i sa vjernicima. Muslimani su gubili živote i također su podnijeli gubitak imetka itd. Međutim, zločinačka družina Iblisa (šejtana) nikada neće postići svoj cilj. Oni koji slijede šejtana nastoje sve što mogu da u srcima ljudi, kroz ubistva, divljački nered i pustošenje, finansijki gubitak, i javnim i tajnim ulivanjem terora stvore dvojbe i sumnje u njihovim srcima. Protivnici dobra padaju pod kontrolu šejtana zbog svoje oholosti. Njihov argument je da su oni koji za sebe tvrde poslanstvo i koji pozivaju Allahu zapravo siromašni i ponizni a da su oni ti koji su obrazovani i dobro upućeni; kako onda oni mogu dati svoj *bai'at* njima? Opet je oholost onih koji ne prihvataju Imama doba to što ih sprečava da ga prihvate.

Kad je Allah naredio melecima da se poklone čovjeku to nije bila doslovna naredba jer je samo Allah vrijedan klanjanja. Ova naredba je

značila da se onom ko je opunomoćen od Allaha treba savršeno pokoravati i šejtanu ne treba dozvoliti da uspije u svojim planovima protiv njega. To je značilo da Poslaniku treba pomoći u tome da šejtan bude neuspješan i da svijest o Poslanikovoj poruci i Božija pomoć i potpora za njega budu nadahnuti u ljude pobožne prirode tako da oni prepoznaju istinu i pridruže se zajednici Poslanika. Ovi ljudi će onda ići kroz duhovno uzdizanje i doživjeti Allahovu pomoć i potporu, kao rezultat toga njihov život na ovom svijetu i njihov Ahiret su ispunjeni i oni postaju primaoci Allahovog Dženneta. Srca ljudi pobožne prirode budu zanesena i tada melec proglaše: *'Tako su se melec poklonili, svi od njih zajedno...'* U međuvremenu je posao poslanika blagoslovljen na izvanredne načine i može se opaziti 'pokornost' ljudi pobožne prirode (naravi), i njihova pokornost i podložnost je 'sedžda' koja dalje provodi misiju poslanika. Postajući najizvanredniji pomagači oni dalje nastavljaju ovaj posao.

Huzur je rekao da je u ovo doba istinski i revni poklonik Časnog Poslanika s.a.v.s., Obećani Mesija taj kome se Allah obratio kao 'Ademu'. Obećani Mesija a.s. je rekao da je usprotiviti se onome ko je opunomoćen od Allaha znači usprotiviti se Allahu. Huzur je rekao danas oni koji se suprotstavljaju Zajednici Obećanog Mesije a.s. zapravo se bore sa Allahom. Obećanom Mesiji a.s. je bilo objavljeno: 'Ja sam se odlučio da imenujem zastupnika (namjesnika) i zato sam stvorio Adema, zastupnika Allahovog, Sultana.' (Tadhkirah, str. 369). Huzur je rekao da je naš halifat duhovni prije nego zemaljski (svjetovni) i da je ovaj položaj bio dat Obećanom Mesiji a.s. zbog njegove podložnosti Časnom Poslaniku s.a.v.s. Nakon što mu je poklonio ovaj položaj, Allah je naredio melecima da mu se pokore, to jest, da se pokore posebnim ljudima koji su bili odabrani za vjeru. U drugoj objavi Allah je ovako uvjerio Obećanog Mesiju a.s.: *'...Ja ću stajati uz Mog Vjerovjesnika i melec će mu pomoći...'* (Tadhkirah, str. 453). Huzur je objasnio da ova 'Allahova pomoć' nije priča iz davnina. Mi smo svjedoci da je do dan danas šejtan na radu a tako su i melec. Naši protivnici nas ugnjetavaju svojim proganjanjem na jednom mjestu a Zajednica raste na mnogim novim mjestima.

Huzur je rekao da je nedavno pročitao u Al Fazl (novinama) kako je Hilmi Shafi sahib primio Ahmadijat i kako ga je Allah naklonio tome. Mustafa Sabit sahib, koji je bio Ahmadi musliman, živio je i radio u pustinji Sinaj sa Hilmi Shafi sahibom. Hilmi sahib je gledao tada mladog

čovjeka da je drugačiji od ostalih i da je redovan u namazu. Postepeno su postali prijatelji i dok su diskutovali o islamu Sabit sahib je predstavljao rasuđivanje i argumente na koje ni Hilmi sahib nije imao odgovora niti su mu mogle pomoći njegove vjerske vođe. Kad su se rastali, Hilmi sahib je zadržao neke knjige koje mu je Sabit sahib dao, uključujući pet tomova komentara o Časnom Kur'anu. Nakon što je pročitao ove knjige, on je, kao što je običaj ljudi izvan naše Zajednice, nastojao i pronašao neke prigovore u njima. Huzur je rekao da izgleda da je ovih dana opća sklonost u Pakistanu da se traže prigovori u našim knjigama dok to jasno pokazuje da je 'prigovor' zapravo potekao iz nedostatka znanja prigovarača. Tako je Hilmi sahib također nastojao i našao pogrešku i kad je tražio uvjerenje od vjerskih učenjaka nije mogao dobiti nikakvo. Kad je pročitao knjigu 'Filozofija učenja islama' ona ga je dirnula. Pokazao je knjigu svom ocu i pitao ga kakva vrsta osobe je ovo mogla napisati. Njegov otac je rekao: 'Sigurno *evlija* (Allahov prijatelj)'. Hilmi sahib je pitao svog oca: 'Šta ako takva osoba tvrdi da je Mesija?' Njegov otac je odgovorio da mu on ne može prigovoriti, da je to mogao napisati samo onaj ko je vrlo blizak Allahu. Međutim, on je dodao da je bio star i nije mogao da ga prihvati. Srce Hilmi sahiba se promijenilo i on je prihvatio istinu i dao svoj zavjet *bai'ata*.

Huzur je rekao da se takvi događaji i sada dešavaju. Mnogim ljudima je poruka Ahmadijata data kroz san. Sve ovo je komešanje i uzrujanost koju su stvorili melec i u pomoć onome koji je bio opunomoćen od Allaha što ljude pobožne prirode vodi da se okrenu istini. Sa druge strane, oni koji slijede šejtana, pretjeruju u svom suprotstavljanju i stvaraju prepreke poduprte ohološću. Njihova oholost ih navodi da se bune i da slijede šejtana. Dok Božiji ljudi nastoje i postaju odraz Božijih atributa i povećavaju svoju duhovnost.

Obećani Mesija a.s. je rekao da je oholost zlo koje ne napušta da progoni čovjeka. Oholost dolazi od šejtana i ukoliko se osoba ne odmakne i ne udalji od šejtana, ne može prihvatiti poruku istine i ne može se okoristiti od Allahove dobrotvornosti. Ukoliko i sve dotle dok čovjek sebe ne očisti od samoljublja on ne može zaraditi Allahovo zadovoljstvo. Samoljublje je šejtana navelo da zamisli da je bio viši od Adema i tako je bio proklet od Allaha. Međutim, kad osoba stekne božansko znanje dolazi u Allahovo starateljstvo. Huzur je objasnio da je Obećani Mesija a.s. rekao da njegovi protivnici mogu padati na sedždu u svom protivljenju, mogu činiti sedžde da proklinju i da oderu svoje noseve na

sedždi i da im istruhnu a da Obećani Mesija a.s. neće imati nikakvog gubitka.

Huzur je rekao da dolaze vijesti koje su mnogi već čuli i vidjeli na televiziji, da su danas izvedeni teški napadi na dvije (naše) džamije u Lahoru, jedna u *Model Town* a druga je *Darul zikr*. Slično tome, održani su skupovi u Kunri. Isto tako je na drugim mjestima u svijetu, u raznim zemljama, po nalogu hodža pokazan otpor. Može li ova opozicija dokrajčiti Ahmadijat? Je li ikada Ahmadijat bio dokrajčen posije ranije opozicije? Zasigurno nije, i neće nikada biti; naravno, to će zasigurno učiniti metom Allahove kazne i ukora one koji se nama suprotstavljaju.

Savjetujući nas, Obećani Mesija a.s. je rekao da je dova takva da kad su se Adem i šejtan borili jedan s drugim, nikakav drugi plan nije bio od pomoći nego dova. U kasnijim danima će, ponovo, do pobjede doći kroz dovu. Prvi Adem je bio pobjednik kroz dove i drugi će Adem također, koji će se boriti sa šejtanom u kasnijem dobu, biti pobjednik na ovaj način.

Huzur je rekao da neprijateljstvo protiv nas uveliko raste. Za nas je ogromna potreba da se okrenemo dovi. Zaista, naša Zajednica stalno napreduje i raste uprkos tome što šejtan vreba na svakom ćošku. Ljudi pobožne prirode nastavljaju ulaziti u našu Zajednicu.

Huzur je rekao da treba da posvetimo pažnju na Kur'ansku dovu:

“Gospodaru naš, mi smo svojim dušama učinili nasilje; i ako nam Ti ne oprostiš i ne budeš imao milosti prema nama, mi ćemo sigurno biti od izgubljenih” (7:24)

Da bi ubrali blagoslove i radi zaštite protiv šejtanskih napada, kako na pojedinačnom tako i na zajedničkom nivou.

Obećani Mesija a.s. je rekao da je u Svojoj mudrosti Allah stvorio Adema sa dvije povezanosti (odnosa): jedna veza je s Allahom *’I kad ga Ja usavršim, I udahnem u njega nešto od Svog duha, padnite na sedždu radi njega (njemu)’ (38:73)* Ovaj ajet dokazuje da je udahnjivanjem Svog duha u Adema, Allah stvorio vezu s njim tako da ljudski rod također može imati tu vezu. S druge strane, On je stvorio prirodnu vezu u čovjeku sa ostatkom ljudskog roda. Huzur je rekao da je naša odgovornost i dužnost da razvijemo ovu vezu. Ako je ova naša veza ispravna, priroda Adema će postati dio naše prirode. Bit ćemo privučeni izvršavanju dužnosti prema čovječanstvu i odnijet ćemo dalje poruku Obećanog Mesije a.s.

Situacija u pogledu napada na džamije u Lahoru još nije posve jasna, međutim, mnogo je ubijenih i mnogi su bili povrijeđeni, neki od njih su u kritičnom stanju. Situacija u Darul zikr džamiji još nije jasna. Broj ubijenih može porasti jer su ljudi došli tamo radi džume; znat ćemo više kad stignu detalji. Da Allah uzdigne položaje svih šehida. Činite dove za povrijeđene, neki su kritično ranjeni. Cilj protivnika je bio da nanesu zajednički gubitak. Sigurno Allah ima moć da uzvрати. Kroz koji povod će On pokazati Svoju odredbu, kako će zgrabiti one koji stvaraju nered i proganjaju, samo On zna. Međutim, da Allah učini upozoravajućim znakom one koji neprestalno izazivaju Allahov osjećaj časti i prekoračuju sve granice u ugnjetavanju; ako Bog da ovo će se dogoditi.

Huzur je opet ponovio da Ahmadi muslimani treba da povećaju samilost u svojim dovama. Da Allah razori oholost i samoljublje naših protivnika i njihovu pretpostavku o moći pokazujući manifestaciju Svoje moći. Da stalno povećavamo svoju vjeru i vjerovanje, i da ova kušnja nikada ne postane uzrok slabosti za nas. Svi Ahmadi muslimani treba da čine dove za pakistanske Ahmadi muslimane ovih dana. Okolnosti su tamo krajnje nepovoljne. Slično, činite dove za Ahmadi muslimane koji su zatvoreni u Egiptu, da Allah omogući njihovo skoro oslobađanje. U Kerali, Indiji, neki Ahmadi su također bili nepravedno zatvoreni, spomenite i njih u svojim dovama. Prema Svom obećanju, Allah nikada neće dozvoliti da žrtve ovih koji su zatvoreni, povrijeđeni i ubijeni budu uzaludne. InšaAllah. Šejtan i njegova banda nikada neće uspjeti. Da Allah ima milosti prema nama i čuva nas bezbjednim od svake kušnje u budućnosti. Amin

Hudba 4. juna 2010.

Strpljenje i molitve za ogromne žrtve ubistava u Lahoru

Kratki sadržaj hudbe koju je 4. juna 2010. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je proučio ajete 31-33 iz sure Ha Mim As-Sedžda, čiji prijevod glasi:

“Zaista, onima koji kažu: ‘Naš Gospodar je Allah,’ i onda ostanu ustrajni, meleki se stalno spuštaju (govoreći): ‘Ne bojte se i ne žalostite se, i radujte se Džennetu koji vam je obećan. Mi smo vaši prijatelji u ovom životu i na Ahiretu. Vi ćete u njemu imati sve što vaše duše požele, i u njemu ćete imati sve što budete tražili, kao gostoprimstvo od Onog koji mnogo prašta, Milostivog.’” (41:31-33)

Huzur je objašnjavajući rekao da svake sedmice prima hiljade pisama u kojima ljudi traže dove u pogledu bolesti, dove za svoje bližnje, zatim pisma u kojima ljudi s Huzurom dijele radost povodom sklapanja braka, pisma u kojima se traže dove u pogledu briga u traženju odgovarajućeg partnera za brak, dove za blagoslove u zaposlenju, poslu ili problemima koji se odnose na njih, dove za uspjeh na ispitima, ukratko na mnoge razne teme. Međutim, prošle sedmice Huzur je primio hiljade pisama više nego što obično prima i tema svih njih bila je vezana za ogromne žrtve šehida (ubijenih) u Lahoru. U njima su bili izrazi žalosti, bola i ljutnje, ali se ljutnja odmah u narednoj rečenici preobrazila u strpljenje i dove. Svako je zaboravio svoje vlastite probleme. Ova pisma su stigla iz Pakistana, Indije, Australije i ostrva, iz Evrope, Amerike i Afrike. Ovo nisu bile samo emocije Ahmadi muslimana porijeklom iz Pakistana. Zapravo su osobe svakog etničkog porijekla, koji su bili u stanju doći u zavjet *bai'ata* Obećanog Mesije a.s. izražavale svoju bol kao da su oni ti koji su bili žrtve ove okrutnosti bili njihova bliska, krvna rodbina. Što se tiče onih čiji su bliski rođaci bili ubijeni, oni su tješili Huzura u svojim pismima zbog ubistva svojih sinova, očeva, braće i muževa. To je veliki iskaz strpljenja i ustrajnosti. Huzur je lično telefonirao porodice svih ubijenih da izrazi svoje saosjećanje. Huzur je rekao da treba da ga obavijeste ako je neka porodica bila propuštena. U svakoj familiji koju je Huzur nazvao, zatekao je djecu, supruge, majke i očeve da se pokoravaju Allahovoj volji. Huzur je rekao da pisma mogu sakriti osjećanja ali on je jasno preko telefona čuo njihove glasove odlučnog izražavanja u svjetlu Kur'anske naredbe:

“...Uistinu, mi Allahu pripadamo i Njemu se vraćamo.” (2:157)

Huzur je rekao da ono što su su oni rekli sa punom sviješću i potpunom zamjetljivošću je da se radi postizanja Allahovog zadovoljstva

pokoravaju Allahovoj volji. Jedna ili dvije žrtve za njih nisu bile ništa, oni su bili spremni da proliju posljednju kap svoje krvi za Zajednicu Obećanog Mesije a.s. zato što je danas jedino njihova krv to što će pokazati položaj Časnog Poslanika kao *Khatamun Nebijjin* i kao poglavice svih poslanika a.s. Oni su ti koji će oživjeti uzor prethodnih, oni imaju pred sobom primjer ashaba r.a. Huzur je rekao da poslije čitanja svih ovih pisama osjeća da nije u stanju izraziti svoje emocije. Međutim, oni su dalje ojačali njegovu vjeru da je zasigurno Allah podario ove ljude Obećanom Mesiji a.s. s ciljem da ostvari njegove velike ciljeve. Veliki ljudi su oni koji su strpljivi i ustrajni, čiji su umrli također pokazali uzore ustrajnosti kad su sreli svog Gospodara i tako potvrdili Kur'ansku tvrdnju:

“I ne recite o onima koji su ubijeni na Allahovom putu da su mrtvi; naprotiv, oni su živi, ali vi ne osjećate.” (2:155)

Oni su svijetu pokazali da su, uz to što su postigli Allahovo zadovoljstvo također postali izvor koji će okriti i ojačati vjeru. Svaka kap njihove prolivene krvi donijet će ogromne plodove. Meleki će ih prigrliti i oni neće osjetiti ništa kako su dali svoje živote; kako ih je metak pogodio ili ih je komad granate probio. Ova utjelovljenja ustrajnosti koji su dali svoje živote radi vjere leže satima u krvi ranjeni i uče salavate. Ako bi iko od njih izrekao neki glas od bola drugi povrijeđeni bi mu rekao: 'Budi strpljiv, ljudi daju svoje živote bez ikakvog općeg dobra, ti ćeš sebe žrtvovati za veliki cilj.' I onda, onaj ko je izrazio glas učio bi salavate dokle god je disao i tako potvrdio da ispunjava svoje obećanje koje je dao Obećanom Mesiji a.s.

Huzur je rekao da je vidio srceparajući video snimak koji je jedan povrijeđeni snimio mobilnim telefonom, koji je izuzetno dirljiv. Zaista je Allah uzeo žrtve ovih ljudi ali Njegovi meleki su spustili spokoj na njih i oni su strpljivo čekali satima bez uzdisanja i umjesto toga su činili dove. Jedan mladić od 19 godina bio je pogođen sa nekoliko metaka, ali je strpljivo čekaao satima u jednom položaju i učio. Da je policija stigla na vrijeme mnogi dragocjeni životi su mogli biti spašeni ali gdje je cijeli sistem pun nereda šta se drugo može očekivati? Jedan mladić je uhvatio granatu teroriste želeći da je baci natrag ali je ona eksplodirala. On je tako dao svoj život a spasio mnoge. Jedan stariji čovjek je također dao svoj život kad je potrčao prema napadaču i tako su svi meci završili u njegovom tijelu. Huzur je rekao da se IG policije hvale da su uhvatili

dvojicu terorista. Ovo se događa kad je cijeli sistem, od vrha do dna, vonj neistine. Ovu dvojicu terorista koji su uhvaćeni, uhvatili su naša dvojica ljudi. Jednog je uhvatio mladić koji je mršave građe ali je pun vjere. On je teroristu uhvatio jednom rukom za vrat a drugom ga je spriječio da detonira samoubilački pojas.

Ovi teroristi su bili muškarci u svojim dvadestim godinama siromašnog porijekla. Zbog siromaštva ove ljude u djetinjstvu uzmu kriminalci koji im isperu mozak, daju im lažne nade o Džennetu i prinude ih da provode samoubilačke napade dok takva smrt zapravo navlači Allahovo nezadovoljstvo. Nikada nismo vidjeli kolovođe terorista, nikada ih nismo vidjeli da žrtvuju svoju vlastitu djecu. Djeca siromašnih su ti koji gube svoje živote.

Huzur je rekao da, dok je bilo očito spuštanje meleka na povrijeđene Allah je to također stavio na one koji su izgubili svoje drage. To je zbog njihove vjere u Imama doba. Allah je naredio melekima da ih utješe budući da su bili zauzeti u dovama. Huzur je rekao da je u svakoj kući vidio isto stanovište i bio zadivljen nad vrstom ljudi koje je Allah dao Obćanom Mesiji a.s., svaki od njih je izgledao kao utjelovljenje:

'... Ja se samo Allahu jadam o svojoj tuzi i svom bolu...' (12:87)

I ovo je zaista dika vjernika. Allah je podsjetio vjernike da budu strpljivi:

'I tražite pomoć sa saburom i namazom...' (2:46)

Rob Milostivog Allaha će se samo moliti Allahu, radije nego da podiže viku, pravi skupove protesta i uzima zakon u svoje ruke. On svoje emocije prebacuje na strpljenje i namaze i to je vrijeme kad je vrijedan radosne vijesti. Allah nam je predskazao da:

'A Mi ćemo vas sigurno iskušavati strahom i glađu, i gubitkom imetka i života, i plodova; i podaj radosne vijesti strpljivima,' (2:156)

Huzur je rekao da ajeti koje je proučio na početku navode ljude kao šehide (ubijene) i one koji svoje živote žive da traže Allahovo zadovoljstvo. Meleki tješe takve ljude. Život i imetak vjernika kao i čast napadnuti su i nekad izgleda kao da su se vrata Allahove pomoći zatvorila iz svih pravaca. Kad vjernici pokazuju strpljenje i ustrajnost u takvim kušnjama oni nakupljaju Allahovu milost i dolaze u Njegovo utočište.

Za njih vrata uspjeha budu otvorena i za njih Allah pokazuje čuda. Prema tome, ustrajnost je uvjet. Blagoslovljeni su Ahmadi muslimani Lahora koji su pokazali ustrajnost, oni koji su umrli kao i oni koji su ostali iza. Allah je istinit u Svojim obećanjima, On će ispuniti Svoja obećanja. Momentalno je spokoj srca znak ispunjenja Njegovih obećanja.

Obećani Mesija a.s. je rekao da se meleki spuštaju na one koji kažu: Naš Gospodar je Allah i koji su ustrajni. Allah je njihov prijatelj na ovom svijetu i na Ahiretu. Najizvanrednija ustrajnost je kad osoba zapadne u nesreće iz svih pravaca i nema nikakvog uvjerenja. Kad, kao kušnju, Allah čak ne pokaže utjehu kroz san itd. Ako osoba ne pokaže kukavičluk i ako ne labavi u ustrajnosti i predanosti, i ne oslanja se ni na koga za potporu nego je čvrsta i odlučna od sebe, i ne ustukne na Allahovu odredbu i ne pokaže nikakvo nestrpljenje ili nespokoj dok kušnja ne prođe. Ovo je ustrajnost kroz koju osoba spoznaje Allaha i čiji se miris može osjetiti iz prašine poslanika, istinitih i šehida.

Huzur je rekao da danas prašina naših šehida također odiše ovim mirisom i namiriše nas i govori nam da ne napustimo strpljenje kojeg smo se držali. Allah je istinit u Svojim obećanjima, naša odlučnost ne smije posrnuti zbog dužine kušnje i nikakva riječ nezahvalnosti ne smije biti izrečena. Huzur je rekao da su mnogi vidjeli lijepe snove šehida iz Lahora da su u Džennetu nagrađeni medaljama.

Naša tuga i žalost samo su izraženi Allahu i ne smije biti popuštanja u tome. obraćajući se Ahmadi muslimanima Lahora Huzur je rekao da su oni ti o kojima je Obećani Mesija a.s. imao objavu:

'Tamo su naši čisti članovi u Lahoru' (Tadhkirah str. 482)

Huzur je rekao da je ovo njihova čast i da trebaju nastojati i održati to jer su ogromne radosne vijesti u vezi ovoga. Vi ste sretni, Huzur je rekao, da je Obećani Mesija a.s. dao radosnu vijest o vašem gradu. U ovom pogledu neprijatelj nije proveo ove napade samo da nanese gubitak života. Oni su željeli da stvore strah. U svom zamišljanju oni su željeli da odvrte slabe Ahmadi muslimane i stvore uznemirenost među omladinom. Oni nisu znali da su ovo sinovi majki u čijem mlijeku teče zavjet za žrtvovanjem svog života, imetka, vremena i djece, koji su samo posjedovali gorivost da iskažu odanost. Neprijatelj je pretpostavljao da Ahmadi muslimani neće biti u stanju podnijeti ovaj ogromni gubitak i da će poduzeti žestoke proteste koji će vladi dati priliku da na njih

nametne svoju volju. I preuveličavanjem bilo kakave takve reakcije ostatku svijeta Ahmadi bi mogli biti okaljani. Ono što oni nisu znali je da su Ahmadi oni koji traže Allahovu pomoć sa strpljenjem i namazom i koji dolaze u Njegovo utočište, koji se okupljaju pod zastavu halifata i zato nikada neće reagovati na takav način.

Huzur je rekao da, kad ova reakcija nije dolazila i kad je vanjski svijet prouzročio nemire i medij je također pokazao ove ljude, onda su kasno u noći, oni također mislili da iznesu izjavu saosjećanja. Zapanjujuće je da oni još ne spoznaju koja su vrsta ljudi Ahmadi muslimani. Čak historija od 120 godina nije otvorila njihove oči da ovi ljudi ustaju i sjedaju na glas jednog Imama. Oni su sljedbenici Obećanog Mesije a.s. koji je došao da utemelji učenje svog učitelja Časnog Poslanika s.a.v.s.; učenje koje je okrutne ljude nalik zvijerima preokrenulo u bogobojazne. Sada kad smo napustili stanje postojanja nalik zvijerima i težimo da budemo dobri ljudi, kako mi možemo održavati protestne skupove i reagovati na silovit način? Mi kažemo: *'Zaista, mi Allahu pripadamo i Njemu ćemo se vratiti'* i prepuštamo svoj predmet Allahu i čekamo na Njegovu odredbu. Vi držite svoju brutalnost i nasilje koje ste počinili u ime Allaha i Njegovih miljenika, i sa kojima izgleda da mase vraćate natrag nečovječnosti od prije 1500 godina. Neki kažu da nema potrebe za reformatorom, da je Šerijat Časnog Kur'ana dovoljan. Da li su ova djela onda u slaganju sa Šerijatom?

Huzur je rekao: *'Vi bezuspješno nastojite da ozloglasite ime mog učitelja, dobrotvora čovječanstva – Časnog Poslanika s.a.v.s.'* Na Sudnjem danu će *kelimei šehadet* (očitovanje islamske vjere) zgrabiti svakog od vas i hititi vas vašem lošem svršetku. Naš zadatak je da budemo strpljivi; ne samo da su drugi zadivljeni na našu ustrajnost nego su zapravo naklonjeni prema Ahmadijatu i izrazili su želje da daju svoj zavjet *bai'ata*. Tako je njihova okrutnost za nas rezultirala u blagoslovima.

Huzur je rekao da je mislio da će navesti neke događaje ali neki od njih su tako srceparajući da se bojao da će biti savladam emocijama. Međutim, Huzur je naveo nekoliko njih:

Jedan klanjač na dženazi namazu je rekao: *'Ja sam primio još jedan blagoslov, sada sam otac šehida. Moja odlučnost i hrabrost su visoki.'* Jedan Ahmadi musliman je bio obaviješten da mu je brat ubijen i da treba ići u tu i tu bolnicu. Njegov odgovor je bio: *'Onaj ko je otišao, otišao je. Ja ostajem ovdje, možda Ahmadi braća trebaju darovaće*

krvi.' Jedna majka je rekla: 'Ja sam svog mladog sina stavila iz svog krila u Allahovo krilo, on je bio Allahov amanet.' Šad sahib, naš šehid misionar u Model Town je držao hudbu u vrijeme napada, nastavio je učiti salavat i namaz i također glasno rekao *Allahu ekber*. On je tog dana na sabah namazu spomenuo ranije Ahmadi šehide. Oko 200 Ahmadi muslimana je našlo sklonište pod stepenicama napolju. Jedan terorista je došao do ivice dvorišta. Da je izašao napolje ovih 200 Ahmadi muslimana ne bi ostali živi. Jedan Ahmadi star 65 godina potrčao je prema njemu i svi meci su završili u njegovim prsima. Tako je terorista bio zadržan da izađe i kao rezultat su mnogi Ahmadi pobjegli u zaklon. Kad je sve prošlo i kad su izašli iz zaklona, vidjeli su da mnogo ubijenih leži na stepenicama.

Jedan Ahmadi koji je bio u posjeti iz Japana otišao je na dženazu. On kaže da su ove dženaze prizvale sjećanje o vremenu Časnog Poslanika s.a.v.s. Takvi su bili uzori ustrajnosti da ih je teško predočiti u riječi. On je sreo jednu stariju osobu i pitao je kako je on poznao šehida? Odgovor te osobe je bio: 'On je bio moj sin'. Prenosilac kaže da se njegovo srce sledilo ali je otac šehida rekao: 'Elhamdulillah, to je bila Allahova volja.' Tamo su svuda okolo bila odlučna lica. Jedna gospođa je prenijela da su njena mala djeca otišla na džumu, Allah ih je spasio. Kad je ovaj događaj bio prikazan na televiziji, komšinicke ove gospođe uletjele su u njenu kuću pretpostavljajući da će je zateći da jadikuje. Međutim, ona im je rekla da je naša stvar kod Allaha. I rekla im je da se nije brinula o svojoj djeci; svako (u džamiji) je bio njen bližnji. Ako njena djeca budu ubijena biće šehidi, i steći će blizinu Allahu, ako prežive bit će *gazije* (onaj ko je bio u sukobu radi islama). Jedna majka, koja je izgubila svog jedinog sina, njena ostala djeca su kćeri, pokazuje krajnje strpljenje i ustrajnost. Jedan Ahmadi iz Sirije je došao u posjetu i bio je u džamiji i zadobio povrede. On navodi da nikada prije nije vidio prizor nalik ovome. Nije bilo panike, nikakvog haosa, niti straha. Svako je radio svoje dužnosti, pokoravajući se uputama čak kad je pucanje bilo u toku.

Huzur je rekao da su ovo ljudi, one majke koje je Obećani Mesija a.s. stvorio u svojoj Zajednici, koje su utemeljile veličanstvene uzore žrtvovanja. One nisu zabrinute za svoju vlastitu djecu, njih srca bole za cijeli Džemat. Huzur je rekao: O Ahmadi majke, nikada nemojte dozvoliti da ove kreposne i čiste emocije umru. Sve dotle dok one postoje, nikakav neprijatelj ne može ni za dlaku oštetiti Džemat.

Prenoseći tijela šehida u ambulantu jedan mladić je rekao da je zadnje tijelo bilo tijelo njegovog oca. Umjesto da sa tijelom ode u ambulantu, on je otišao natrag na svoju dužnost u džamiju. Huzur je rekao da su ovo veliki ljudi Obećanog Mesije a.s. koji svoje emocije pokazuju samo Allahu. Bilo je mnoštvo drugih događaja koji će kasnije svi biti uvedeni i zapisani. Svaki od njih kazuje da dok su teroristi bili u džamiji nije bilo niakakvog osjećaja panike. Sve dok su bili živi, Murabi sahib i vršioći dužnosti davali su naloge i oni su se slijedili. Čak poslije je svaki pojedinac bio organizovan. Jedan stariji čovjek je cijelo vrijeme bio na sedždi. Ovo su slike istinske vjere.

Huzur je rekao da je primio mnoga pisma s pozivanjem na ajet 24 iz sure Al Ahzab:

“Među vjericima ima muškaraca koji su iskreni prema zavjetu koji su dali Allahu. I među njima je i onaj koji je ispunio svoj zavjet (postajući šehid), i među njima je i onaj koji još čeka, i oni nikako nisu promijenili (svoje ponašanje);” (33:24)

I ovi ljudi daju Huzuru uvjerenje o svom zavjetu i odanosti. Neprijatelj je mislio da će nas oslabiti, da će slomiti našu snagu. On je pretpostavljao da Ahmadi u gradu možda nemaju vjere. On nije znao da je obećani Mesija a.s. ulio energiju vjere u svoju Zajednicu. Bez sumnje oni jesu uključeni u ovosvjetske stvari ali one nisu njihovi ciljevi; kad su pozvani radi vjere, oni uvijek dolaze. Umjesto okrutnosti, oni su šampioni humanosti. Huzur je rekao da poslije svega Ahmadi muslimani pripadaju istom narodu/entitetu, međutim, poslije prihvatanja Obećanog Mesije a.s. ovi ljudi žrtvuju svoje živote za religiju na način kako je Allah naredio.

Huzur je molio Allaha da nagradi pakistansku štampu za njihovo pravedno izvještavanje o ovom događaju i da ih uvijek osposobi da kažu istinu i ne idu natrag starim putevima. Mnoge zemlje su poslale svoje izraze saučešća; ovdje su neki članovi Parlamenta također izrazili svoje saučešće. Da ih Allah sve nagradi. Štaviše, čak su grupa Khatam e Nebuvat (organizacija) izgleda rekli da je ovo bilo loše djelo. Huzur je dao opasku da, ako je to tako, šta o onim posterima punim mržnje i transparentima? Onima što su izloženi pod natpisom sudija Visokog suda? Ko ih je olijepio? Jedini su oni ti koji potiču glupave. Sad kad su vidjeli da se kurs svijeta promijenio tako su se i oni složili u tome. Stvarni razlog za ovu grozotu je zloba i kivnost koji takozvane hodže pokazuju

protiv nas. Glavni sudija pravosuđa Pakistana vodi računa o svakoj maloj stvari i ide u štampu. Zar on nikada nije pomislio da se obazre na ovu ogromnu okrutnost, transparente, postere? Zar nije trebao poduzeti postupak protiv ovih hodža koji potiču na mržnju? Je li njegov standard pravde ograničen na njegov izbor? Naša tuga i žalost je samo Allahu, mi ne očekujemo ništa od njega. Huzur je rekao da je samo istakao njegove standarde. Zaista, poslije svake kušnje naše shvatanje žrtvovanja radi Allaha i postizanje Njegovog zadovoljstva raste. Ljudi nas ne mogu ni povrijediti niti nam mogu išta dati.

Huzur je rekao da je zaista mnogo terorizma u Pakistanu no, kad je on počinjen protiv Ahmadi muslimana, on je pod izgovorom zakona. Počinioci u Monga (grozote počinjene u Ahmadi džamiji prije nekoliko godina) lutaju slobodno ulicama. Ahmadi muslimani ne očekuju ništa od ovih ljudi. Allah je naš Gospodar i jedini je On naš Pomagač. On će nas i dalje pomagati. Mi ne očekujemo nikakvo dobro od njih u budućnosti, zbog toga Ahmadi muslimani treba da ostanu oprezni. Mi treba da učimo dovu:

“O Allahu, mi smo Tebe uzeli kao štit protiv neprijatelja i mi tražimo Tvoju zaštitu protiv njihovih zlih planova.”

i

“O Gospodaru, sve je Tebi potčinjeno. O Gospodaru, zaštitite nas, pomozite nas i imajte milosti prema nama.”

Huzur je rekao da učimo mnoge druge dove, da molimo (Allaha) da oni dobiju pravedno ono što su zaslužili. Huzur je rekao da sada imamo još jednog šehida, dr. Imran sahiba, koji je bio povrijeđen u ovom događaju i umro je.

Huzur je rekao da su Ahmadi muslimani odigrali vrlo važnu ulogu u stvaranju Pakistana više od onih koji se danas postavljaju kao nadzornici zemlje. Činite mnogo dova za ovu zemlju, da bude spašena od njihovog zla i zla onih koji stvaraju nered, da Allah čuva svakog Ahmadi sigurnim od svakog zla. Neko je pisao Huzuru da je neprijatelj uvaljao naše dijamante u prašinu. Huzur je rekao da ovo nije ispravno. Neprijatelj je nastojao ali je Allah okupio ove dijamante i prigrlio ih. Svaki pojedini od ovih dijamanta je dalje ojačao dijamante koji su ostali iza i oni su ukrašeni na horizontu islama - Ahmadijata i stvorili su novo sazvežđe (skup doličnika) i svaka od ovih zvijezda je za nas vodeće svjetlo. Niko

od naših neprijatelja nikada ne mogu biti uspješni. Da Allah uzdigne položaje ovih šehida i dalje nam daje ustrajnost.

Huzur je rekao da će drugi put spomenuti šehide i najavio da će klanjati dženazu poslije džume. Slijedeći ove okrutnosti jedan Ahmadi je bio ubijen u Naroval oblasti u Pakistanu dok je spavao u svojoj kući. Njegov sin je bio povrijeđen u ovom napadu, da mu Allah pokloni izlječenje i uzdigne položaj umrlog, koji je iza sebe ostavio ženu, tri kćeri i tri sina. Ubica je pripadao Tahafuz e Khatam e Nebuvat grupi i priznao je da je ovo djelo proveo u svjetlu tvrdnje hodže slijedeći događaje u Lahoru.

Huzur je molio Allaha da svakog Ahmadi muslimana čuva bezbjednim od svakog zla i savjetovao je da obilato učimo dove; također da činimo dove za povrijeđene da im Allah pokloni savršeno ozdravljenje. Amin.

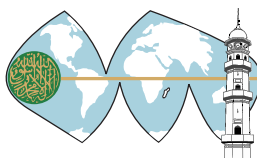
FRIDAY SERMONS

from 28th May untill 4th June 2010

BOSNIAN LANGUAGE

Ahmadiyya Muslim Jama'at za Bosnu i Hercegovinu

AHMEDIJA CENTAR:

Tuzlanska 1 b, 71000 Sarajevo, BOSNA I HERCEGOVINA

Telefon/fax: 00387 / 33 612 612

www.ahmadija.ba

Ljubav svakome, mržnja nikome!